

Vladimír Pavlík, Orlove 75, 017 01 Považská Bystrica

**Okresný súd
Považská Bystrica**

Považská Bystrica 18. 5. 2015

č. k. 7C/138/2015

Podané osobne na podateľni 2x

Námietka zaujatosti samosudcu a uplatnenie práva na nestranný súd a nestranného sudcu
(Žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku za podanie námietky)

Odvolanie proti uzneseniu č. k. 7C/138/2015-11 3715203085 zo dňa 20. 4. 2015

Odporca: Vladimír Pavlík
bytom, Orlove 75, 017 01 Považská Bystrica

Navrhovateľ: Ľubomír Osrman
bytom, Stred 45/2, 017 01 Považská Bystrica

Právne zastúpený: Mgr. Vladimír Karásek,
AK: Stred 60/55, 017 Považská Bystrica

V zmysle čl. 46 ods. 1 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, tiež čl. 36. ods. 1, ústavného zákona č. 23/1990 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj ust. § 14 O.S.P. podávam Krajskému súdu v Trenčíne prostredníctvom Okresného súdu v Považskej Bystrici námietku nestrannosti samosudcu vo veci občianskeho konania č. k. 7C/138/2015 a porušenie práva na spravodlivé súdne konanie a procesného práva vyjadriť sa k návrhu. Z dôvodu ovplyvňovania sudcov zo strany samosudcu JUDr. Roberta Jankovského navrhujem odňatie veci Okresnému súdu v Považskej Bystrici a jej prikázanie inému Okresnému súd.

Ako dôchodca v sociálnej núdzi žiadam o oslobodenie od súdneho poplatku za podanie námietky.

Zároveň podávam odvolanie proti uzneseniu vyššie uvedenej spisovej značky, ktoré je zmätočné trpí viacerými vadami, ktoré ho robia nepreskúmateľným a je nevykonateľné nakoľko nie som

prevádzkovateľom serveru ani vlastníkom internetovej stránky z ktorej mi súd nariaďuje odstrániť článok, ktorý je predmetom podania návrhu.

Odôvodnenie:

I.

Dňa 4. 5. 2015 som obdržal uznesenie č. k. 7C/138/2015-11 3715203085 zo dňa 20. 4. 2015, ktorým Okresný súd v Považskej Bystrici, na základe návrhu navrhovateľa **nariadil**, aby som odstránil zo svojej internetovej stránky registrovanej pod domenou <http://necenzurovane.net> a <http://necenzurovane.ueuo.com> príspevok (článok) zverejnený pod názvom „Lubomír Osrman prezývaný Oserman pravá ruka konšpirátora Smatanu –biele kone Miroslava Stacha“ zverejneného dňa 26. 3. 2015.

Ďalej súd **nariadil**, aby som sa zdržal publikovania na svojej internetovej stránke registrovanej pod domenou <http://necenzurovane.net> a <http://necenzurovane.ueuo.com> akéhokoľvek príspevku, ktorý nadväzuje na príspevok pod názvom „Lubomír Osrman prezývaný Oserman pravá ruka konšpirátora Smatanu –biele kone Miroslava Stacha“.

Súd uložil navrhovateľovi povinnosť v lehote 30 dní podať návrh na ochranu osobnosti od doručenia uznesenia.

II.

Samosudca bez vykonania dokazovania, vychádzajúc jednostranne len z obsahu návrhu, v rozpore z O.S.P. vydal uznesenie bez toho, aby ma vyzval, aby som sa v stanovenej lehote vyjadril k predmetnému návrhu. Týmto postupom porušil moje procesné právo vyjadriť sa k návrhu. Toto právo zaručuje ako jednu zo zásad spravodlivého súdneho konania aj Ústava Slovenskej republiky a medzinárodný dohovor, ktorým je viazaná aj Slovenská republika.

Z postupu samosudcu je evidentné, že sa jedná o uznesenie vypracované na objednávku a zneužívanie justície na osobnú pomstu pretože existuje dôvodné podozrenie o prepojení samosudcu s osobami, ktoré stoja v pozadí podania návrhu. Jedná sa o podnikateľa Stacha, ktorého dcéra je sudkyňou na Okresnom súde v Považskej Bystrici a uverejnené články sa týkajú najmä osoby tohto podnikateľa.

Z uznesenia je zrejme, že samosudca už vopred prejudikoval budúce rozhodnutie o žalobe na ochranu osobnosti, čím dal najavo ako dopadne výsledok sporu hoci samotná žaloba ešte podaná nebola.

Môžem hodnoverne preukázať, že samosudca, ktorý o uznesení rozhodol a vec prejednáva má osobný dôvod pomsty voči mojej osobe za to, že som v minulosti upozorňoval na jeho prepojenie s osobou z okruhu Mafie - nebohým Čongrádym v iných článkoch.

Dôkaz: článok „*Štátna tajomníčka ministerstva spravodlivosti Jankovská a mafia ako jedna rodina*“ <http://necenzurovane.net/14/jankovska.html>

Existuje tiež dôvodné podozrenie o transparentnosti pridelenia veci elektronickou podateľňou a zistenie či vec bola skutočne na prvý krát pridelená práve tomuto samosudcovi alebo sa jedná o opakované podávanie návrhu a jeho stiahnutie ako je bežne zaužívané pri obchádzaní elektronickej podateľne.

Skutočnosť, že samosudca rozhodol arbitrárne a vydal zmätočné a nevykonateľné rozhodnutie bez vykonania základného dokazovania a písomného vyjadrenia odporcu k návrhu je závažným dôvodom, aby mu bola vec odňatá a aby bola pridelená inému samosudcovi.

Dodávam, že sa v zmysle ust. § 14. O.S.P. samosudca nie je so mnou v príbuzenskom a ani inom osobnom vzťahu, ako dôvody pre jeho predpojatosť k prejedávanej veci uvádzam výlučne porušovanie práva na spravodlivé konanie a vyššie uvedené skutočnosti jeho predpojatosti voči mojej osobe a pomer k veci, čo zjavne nedáva záruku nestrannosti samosudcu. **Skutočnosť, že sa samotný konajúci sudca vyjadri o (ne)zaujatosti však ešte neznamená, že aj v skutočnosti bude garantom nestranného sudcu.** Poukazujem nato, že v danej veci nemá opodstánenie bežne súdmi zaužívané odmietnutie námietky v zmysle ust. § 14 ods. 3, pretože „nestrannosť sa obyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti a z hľadiska čl. 6 ods. 1 dohovoru ju možno posudzovať z rôznych hľadísk. Možno rozlišovať subjektívny prístup, ktorý sa pokúša zistiť čo, si sudca myslel pro foro interno, a objektívny prístup, pri ktorom sa skúma, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby sa vylúčili akékoľvek pochybnosti v tomto smere.“ (Šramek proti Rakúsku)

Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je preukázaný opak, čo však je zriedkavý prípad. Nestrannosť z hľadiska správania sudcu je vlastne nedostatok subjektívnej nezaujatosti, o čom svedčí správanie sudcu.

Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Práve tu sa uplatňuje teória zdania (théorie des apparences), podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa taký aj v očiach strán (mutatis mutandis Delcourt proti Belgicku). **Uvedený princíp spočívajúci v objektívnom hľadisku nestrannosti sudcu Európsky súd aplikoval aj v prípade Ferrantelli and Santangelo proti Taliansku,4) pričom ďalej zdôraznil, že sudca sa má objektívne javiť v očiach strán, že je nestranný a zároveň musí byť vylúčená akákoľvek vonkajšia oprávnená pochybnosť o jeho nestrannosti. Ide o dôveryhodnosť, ktorú v demokratickej spoločnosti musia súdy vzbudzovať vo verejnosti. Tento istý princíp bol aplikovaný aj v nedávnom prípade Kyprianou proti Cypru.5)**

Poukazujem aj na nález II. ÚS 153/08. Taká skutková okolnosť spočívajúca v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci, ktorú treba považovať (v prípade žeby bola preukázaná) za nezákonnú alebo sa svojvoľnú z dôvodu nejednoznačnosti čo protirečivosti z hľadiska zákona, je spôsobilým skutkovým dôvodom na námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský podanej námietke vyhovel a vec odňal samosudcovi JUDr. Róbertovi Jankovskému a prikázal ju nestrannému sudcovi. Z dôvodu ovplyvňovania sudcov zo strany samosudcu JUDr. Roberta Jankovského navrhujem odňatie veci Okresnému súdu v Považskej Bystrici a jej prikázanie inému Okresnému súdu.

III.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti k predmetnému návrhu a vydanému uzneseniu uvádzam, že postup súdu je zjavne arbitrárny, pretože uznesenie je vydané predčasne bez podania žaloby na ochranu osobnosti, ktorej zákonnosť prejednávania je týmto postupom

sporná. Uznesenie je zmätočné a nevykonateľné, teda v dôsledku nedostatočne vyhodnotených dôkazov jednotlivo a súhrne trpí tak vážnymi vadami konania, jednak procesnými aj hmotnoprávnymi, ktoré ho v podstate robia nepreskúmateľným.

Samosudca rozhodol o podanom návrhu bez vyjadrenia odporcu, vychádzajúc len z neoverených tvrdení navrhovateľa, pričom je dokázateľné, že vec nie je v súčasnosti právoplatne ukončená na Obvodnom oddelení polície v Považskej Bystrici, keďže navrhovateľ pred súdom zatajil, že návrh súdu podal až potom čo neuspel s podnetom podaným na Obvodnom oddelení PZ v Považskej Bystrici, ktorým sa domáhal, aby som bol za dotýčny článok riešený priestupkovou komisiou na Okresnom úrade v Považskej Bystrici, ktorému šéfuje jeho známy Juraj Smatana.

Pri podaní vysvetlenia som vyšetrovateľovi navrhol a trval na tom, aby bol podnet odstúpený kriminálnemu oddeleniu OR PZ v Považskej Bystrici, keďže som bol presvedčený, že uvedené skutočnosti o navrhovateľovi sú dokázateľné výpoveďou svedka a preto by to malo byť záležitosťou polície. Z tohto dôvodu som pri mojom predvolaní na OR PZ v Považskej Bystrici navrhol, aby bol Ľubomír Osrman vyzvaný na konfrontáciu s týmto svedkom.

Dôkaz: Vec vedená OR PZ v Považskej Bystrici

Keďže navrhovateľ s konfrontáciou so svedkom zrejme nesúhlasil, mám za to, že podaním návrhu na vydanie predbežného opatrenia sleduje len to, aby verejnosť nemohla byť ďalej oboznamovaná so skutočnosťami týkajúcimi sa jeho soby a podozrenia z trestnej činnosti prostredníctvom týchto internetových stránok. Preto podal súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Tým, že Okresný súd postupoval z rozpore s O.S.P., čím došlo k tomu, že súd riadne nezistil skutkový stav veci a nemohol zistiť či polícia vykonala preverovanie a dokazovanie vo veci, či a ktoré skutočnosti uvedené v mojom článku sa nezakladajú na pravde, súd vydal uznesenie, ktoré je nezákonné a nevykonateľné.

Ako odporcovi mi súd nemôže nariadiť, aby som odstránil, ako súd uvádza, zo svojej internetovej stránky inkriminovaný článok, pretože som nikdy nebol a ani nie som vlastníkom v uznesení uvedených stránok ani ich prevádzkovateľom. **Takýto výkon rozhodnutia môže smerovať len proti prevádzkovateľovi resp. vlastníkovi digitálneho média.** Pre úplnosť uvádzam, že ako mi je známe „Necenzurované stránky“ založil v roku 2003 emigrant žijúci v Austrálii Jiří Vaněk, ktorý ju editoval a uverejňoval na nej príspevky viacerých autorov, keďže na Slovensku je porušovaná sloboda slova a názoru ako nedávno konštatovalo Veľvyslanectvo USA, v príspevku s názvom Velvyslanectví USA na Slovensku je znepokojeno svobodou tisku v této zemi uverejnenom dňa 4. 5. 2015 na webovej stránke <http://cz.sputniknews.com/svet/20150504/351943.html>. Veľvyslanectvo USA vyjadrilo znepokojenie nad tým, že média sú na Slovensku v rukách finančných magnátov čo považuje za ohrozenie slobody.

Táto stránka pôvodne umiestnená na serveri <http://bohemia.htmlplanet.com> bola neskôr občanmi žijúcimi v zahraničí presunutá na server <http://necenzurovane.sk> a následne ako mi bolo povedané na <http://necenzurovane.net>, ktorý údajne prevádzkujú mne neznáme osoby v zahraničí. Na týchto stránkach sa publikujú príspevky každého kto o to požiada a zašle ich na uvedenú e-mailovú adresu. Z týchto dôvodov nemôžem z týchto stránok nič odstrániť, pretože nie som ich prevádzkovateľom ani majiteľom, nemám k nim prístup a ani k tomu nemám potrebné technické schopnosti. Mohol by som len požiadať elektronickou poštou o ich

odstránenie, čo tiež nedáva záruku, že bez môjho vedomia a súhlasu nebudú umiestnené na iné webové stránky.

Mám za to, že týmto arbitrárnym postupom súdu je porušované aj moje právo na spravodlivé konanie.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 132 a §157 ods. 1 O.s.p., m. m. I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda, inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.; obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07,

III. ÚS 332/09). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c. 87 Cdo 148/2011 Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v §157 ods. 2 O.s.p.

Za arbitrárny, resp. nie dostatočne zdôvodnený treba považovať rozhodnutie všeobecného súdu aj vtedy, keď popri jednoznačnom právnom závere dospeje bez akéhokoľvek vysvetlenia či zdôvodnenia aj k protichodnému právnemu záveru. Rovnako treba kvalifikovať aj situáciu, keď všeobecný súd svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (Nález Ústavného súdu

Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/05 z 28. februára 2006).

Na základe uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd predmetné uznesenie zrušil.

Prílohy:

1. Článok „Štátna tajomníčka ministerstva spravodlivosti Jankovská a mafia ako jedna rodina“
2. Vec vedená OR PZ v Považskej Bystrici

Vladimír Pavlík

